

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1619

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת האזינו, שבת (ת)שובה | ז' תשרי ה'תשפ"ז (18.9.26)

הנשמה היהודית מתעוררת

תופעת הנהירה ההמונית לתפילות בכותל המערבי ובכל מקום בארץ, מבטאים את התעוררות הנשמה היהודית הנמצאת אצל כל אחד, התעוררות המביאה להתעלות מעל הכל ולהגיע לגאולה האמיתית והשלימה

חדשות טובות

פדיון כפרות

לקראת יום הכיפורים ניתן לקיים את מנהג הכפרות ופדיון הכפרות, בתרומה לצדקה למשפחות נזקקות, באמצעות מוקדי חב"ד הקרובים לביתכם. גשו עוד היום לשליח המקומי, על מנת לזכות בקיום המנהג ולהתברך בגמר חתימה טובה.

תפילות בבית חב"ד

במוקדי חב"ד משלימים את ההכנות לקראת ההשתתפות ההמונית בתפילות יום הכיפורים. בחלק מהמקומות הוכשרו מתחמים יעודיים ומאהלי תפילה, שיאפשרו לציבור הרחב ליטול חלק בתפילות היום הקדוש, במקום ישנן כיפות, חוברות עם נוסח התפילה, ואוירה המותאמת לכל אחד.

זרם האורחים גובר ב-770

בבית משיח 770 בניו יורק, ממשיכים להגיע במהלך ימי חודש תשרי, אורחים רבים, על מנת לעשות את הימים במחיצת הרבי שליט"א מלך המשיח. לקראת ימי חג הסוכות ושמחת תורה צפויים להגיע עוד אלפים, כשבמקום מצפה להם מערך הכנסת אורחים ביד רחבה.

אירוע בפני עצמו. עם ישראל נמצא בתוך תהליך אלוקי, המוביל אל הטוב המוחלט – אל הגאולה האמיתית והשלימה. אפילו דברי התוכחה, אומר הרבי שליט"א מלך המשיח, אינם עומדים בסתירה לשירה ולשמחה, שכן גם הם חלק מהנהגת הקב"ה את עמו בדרך אל הגאולה.

ומכאן גם הקשר לשבת שובה ולעשרת ימי תשובה. התשובה אינה חייבת להישאר בתחושת החרטה על כל מה שעשינו. יש תשובה נעלית יותר – "תשובה עילאה" – תשובה מתוך שמחה, מתוך הכרה בקשר העצמי של יהודי עם הקב"ה ובחסדיו הגדולים עמו. תשובה המבטאת התקרבות אל ה': תשוב-ה'.

מהפך תודעתי

זהו בדיוק מה שאנו רואים בחודש האחרון ברחובות ערי ישראל. ההתעוררות של חודש אלול וראש השנה אינה רק חזרה לבית הכנסת; היא ביטוי לכך שהנשמה היהודית מתעוררת ומבקשת את מקומה בקרבה אל הבורא. התפילות ההמוניות, ההתאספות למעמדי התקיעות והכמיהה לישועה מבטאות תשובה שאינה נולדת מפחד, אלא מתוך רצון להגיע אל היעד ולתקרב אל אבא שבשמים.

הרבי שליט"א מלך המשיח אומר שדורנו כבר עשו תשובה, וכבר עומדים מוכנים לגאולה. אם כן, אין צורך להישאר במצב של "עוד מעט נשתנה"; צריך לעבור לשלב הבא – לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש.

שירת האזינו מלמדת אותנו שהסיפור אינו מסתיים בתוכחה. הוא מסתיים בשירה. וגם אנו, לאחר כל מה שעברנו, כבר מתחילים בשירה הגדולה – השירה העשירית, שתישמע בהתגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

גמר חתימה טובה, לשנת הגאולה האמיתית והשלימה!

קשה להתעלם מהתופעה הניכרת בכל ערי ישראל. בחודש אלול ובראש השנה ראינו זאת בכל רחבי הארץ: המוני יהודים, מכל גוויי הציבור, נוהרים לבתי הכנסת, למעמדי התפילות ההמוניים אם זה בשריד בית מקדשנו או בכל שכונה ושכונה. מי שמביט בתמונות ובמראות הללו אינו יכול שלא להרגיש – משהו עמוק התעורר אצל עם ישראל.

בתוך המציאות המורכבת שאנו חיים בה, לאחר תקופה ארוכה של טלטלות, דאגות ואתגרים ביטחוניים ופוליטיים, דווקא עכשיו מתגלה נקודה יהודית פנימית שאינה מוכנה להיעלם. אנשים מחפשים משמעות, מתקרבים, מתפללים, מבקשים שנה טובה ומצפים בכל לב לגאולה האמיתית והשלימה. ההתעוררות הזאת אינה עוד ידיעה חדשותית חולפת; היא תנועה פנימית של עם שלם.

לא רק חשבון נפש

פרשת השבוע – האזינו מעניקה לנו מבט עמוק על התעוררות זו. הרמב"ם אומר ששירת האזינו הייתה נאמרת בבית המקדש, והיא נקראת "שירה" אף שחלקים ממנה עוסקים בתוכחה, באזהרות ובתוצאות הקשות של התרחקות עם ישראל מהקב"ה.

ההסבר לכך נמצא כאשר מתבוננים בכל הפרשה בשלימותה, ולא רק בחלקים ממנה. היא מתחילה בחסדי הקב"ה עם עמו, ממשיכה בתיאור הירידה וההתרחקות, ואף מתארת את התוצאות הקשות – אבל אינה מסתיימת שם. היא מסתיימת בתיאור של הגאולה: "הרנינו גויים עמו כי דם עבדיו יקום".

זהו מסר אקטואלי במיוחד. גם כאשר המציאות נראית מורכבת, אין לראות כל

כוס של ברכה

עם סיום ימי ראש השנה ב-770, השתתפו אלפים בהתוועדות ומעמד כוס של ברכה

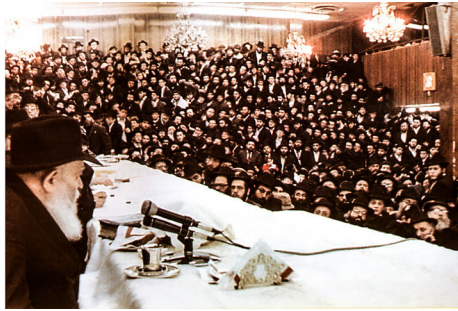

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שלוש מילים שאי אפשר לתרגם

חסרוננו. אבל תפילה היא אינה בקשה בלבד, אלא היא מלשון התחברות, כמו 'התופל כלי חרס' שמשמעותו לחבק ולאחד חלקים יחד. משום כך, תפילה אינה שייכת רק כאשר חסר משהו, אלא היא תמיד, בכל זמן ואצל כל אחד, משום שהיא חיבור מחודש וריענון הדבקות וההתקשרות של יהודי עם הקדוש ברוך הוא.

"צ'ריטי" הוא חסד. חסד הוא נתינה שאדם עושה לפנים משורת הדין, מתוך נדיבות ליבו. מצד עצמו הוא כלל אינו חייב לתת, אבל בגלל טוב ליבו הוא בוחר לתת סיוע לאדם אחר. אבל צדקה היא מלשון צדק. יהודי יודע שכל מה שיש בידו ניתן לו מאת הקדוש ברוך הוא כפיקדון, ולכן הנתינה לאחר היא לא סתם מעשה של נדיבות, אלא הדבר הנכון והצודק ביותר, שכל יהודי מחויב בו.

את העבודה המיוחדת שעלינו לעשות בעשרת ימי תשובה ניתן לסכם בשלוש מילים המוכרות לנו מתוך המחזור: תשובה, תפילה וצדקה

כאשר הוא נכשל הוא לא צריך ללכת למקום חדש, אלא להיפך, עליו לשוב ולחזור אל מקומו האמיתי, אל הטוב הפנימי הנמצא בתוכו תמיד.

להתחבר

"פְּרִיר" הוא בקשה. כאשר אדם מבקש, זאת אומרת שחסר לו משהו והוא פונה אל הבורא שישלים לו את

כל יהודי התפלל בראש השנה שהקדוש ברוך הוא יתן לו שנה טובה ומתוקה, ויעניק לו ולבני ביתו את כל המצטרך, מתוך הרחבה וטוב הנראה והנגלה. אמנם, הטוב של הבורא הוא הרי אינסופי, ולכן, מיד לאחר ראש השנה, נתן לנו הקדוש ברוך הוא את "עשרת ימי תשובה", אותם ימים מיוחדים שעל ידי הניצול המרבי שלהם, ניתן לפעול ולהמשיך מאת הקדוש ברוך הוא שיתן לנו טוב גדול עוד יותר ביום הכיפורים.

את העבודה המיוחדת של ימים אלו ניתן לסכם בשלוש מילים המוכרות לנו מתוך המחזור: תשובה, תפילה וצדקה. באמצעות שלושת עניינים אלו ניתן להמשיך שפע גדול יותר ממה שניתן לנו בראש השנה

לשוב אל עצמי

במבט שטחי נדמה שסך הכל מדובר במושגים אוניברסליים. גם בשפות אחרות יש מושגים מקבילים לאלו, וכך למשל מתרגמים אותם לאנגלית: תשובה - "רֵפְנַנְס" (Repentance); תפילה - "פְּרִיר" (Prayer); וצדקה - "צ'ריטי" (Charity).

אבל כאשר מתבוננים במושגים הללו לעומק, מגלים שיש הבדל יסודי ומהותי בין עבודתם של בני ישראל בשלושת קווים אלו, לעומת (להבדיל) שאר אומות העולם:

"רֵפְנַנְס" הוא חרטה. אדם שעשה מעשה לא טוב, מצטער על כך ומתחרט על מעשיו, ולכן הוא רוצה לפתוח דף חדש. אבל תשובה היא לא רק חרטה, אלא היא מלשון לשוב בחזרה. יהודי במהותו הוא טוב, ורוצה לעשות רק טוב, אלא שלעיתים הוא נופל למעשים לא טובים מצד סיבות שונות וצדדייות.

הדבר הצודק

כאשר יהודי נותן מעצמו, למרות שבעיניו הוא לא חייב לתת, הוא ממשיך שגם מלמעלה יתנו לו את כל המצטרך לו, למרות שהבורא אינו חייב שום דבר לנברא.

זהו סודם הפנימי של שלושת הדברים שעליהם אנו שמים את הדגש בעשרת ימי תשובה - תשובה, תפילה, וצדקה. כאשר אנו שבים אל הטוב הפנימי שבתוכנו, מתחברים אל הקדוש ברוך הוא, ונותנים צדקה מתוך ידיעה שזהו הדבר הצודק, אנו זוכים לכל המצטרך, לחתימה טובה ולגמר חתימה טובה, כולל ובמיוחד - הגאולה האמיתית והשלילה תיכף ומיד ממש.

(על פי לקוטי שיחות חלק ב' עמוד 409)

דבר מלך

צפיה לגאולה לפני יום כיפור

אם בכל השנה כולה צריכה להיות התשוקה והצפייה לביאת המשיח באופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", שהפירוש בזה, שיבוא בכל יום, ובכל רגע ורגע מהיום - על אחת כמה וכמה שב"עת רצון" צריכה להיות תשוקה וצפייה לביאת המשיח תיכף ומיד, ביתר שאת וביתר עוז. ובהדגשה יתירה ב"עת רצון" דתשיעי בתשרי. . שאז נרגשת יותר התשוקה והצפייה להזמן שבו יהיה ניכר הענין ד"אני לדודי ודודי לי" בפועל בגלוי, בגאולה האמיתית והשלילה ע"י משיח צדקנו.

(דבר מלכות ערב יום כיפור תשנ"ב - מוגה)

ניצוצות של גאולה

הרנינו גוים עמו (האזינו לב, מג)

למדנו מהשירה (האזינו) ז' כללים, נקמה ושילום עתידים בכל הצרים, שיש לזה זמן מוגבל ונגזר בחכמתו העליונה ולא גילה, כמו שאמר "הלא הוא כמוס עמדי", ושהגאולה אחרי שירצו את עונם, ושבגאולתנו תמה זכות אבות והצלתנו רק בעבור שמו הגדול, כמו שאמר "ראו עתה כי אני אני הוא" וגו', ושתחית המתיים קרובה לקבוץ גלויות, ושהתשובה והכפרה אינם תנאי הגאולה, וכברמב"ן שכל דברי השירה נתיימם.

(אברבנאל)

שובה ישראל עד ה' (מן ההפטרה)

רבנין אמרי יתברך שמו של הקב"ה שיודע מה היה ומה עתיד להיות, דכתיב (ישעיה מ"ו) מגיד מראשית אחרית

וגו'... הראה משה לישראל ואם יחטאו היאך הם עתידים לגלות, והיאך הן עושין תשובה, והיאך הן נגאלים... ואף לעתיד לבא אין נגאלים אלא מתוך חמשה דברים הללו... ושבתי עד ה' אלקיך הרי מתוך תשובה... דודו פירש אותן (תהלים ק"ו)... בשמעו את רנתם הרי מתוך תשובה.

(מדרש רבה, דברים)

שובה ישראל עד ה' (מן ההפטרה)

אמר רבי שמואל בר נחמני לפי שבעולם הזה הזכר מסבב אחר הנקבה אבל לעתיד לבא הנקבה תסובב אחר הזכר, שנאמר (ירמיה ל"א) נקבה תסובב גבר, כך לפי שבעולם הזה הקב"ה מחזר על ישראל שיעשו תשובה, אבל לעתיד לבא ישראל מחזרין אחר הקב"ה שיעשה רצונם, שנאמר (שם) נקבה תסובב גבר.

(מדרש שוחר טוב)

שיחת הגאולה

הנלווין השבועי של ימות המשיח

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלילה המייסד והיוזם: הרב זמרוני ציק | העלון ידל ע"י מסדות חינוך חב"ד ב-ים עיר הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | התערוכה: חיים ציק, יצחק רחמים, בנימי פרישמן | אימייל: office@hageula.com | אינטרנט: hageula.com | מושיח: 053-958-3759 | למוניח והזמנות: studio AG Times | למוניח והזמנות: 053-958-3759 | אינטרנט: moshich.net | תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית. ש. רומני | להצטרפות לרשימת התפוצה באימייל: menuim@sichathageula.com

חינוך נעת 03-9412-770
www.igrot.com

בפניה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת ברכה, עשה והדרכה באמצעות אגרות הקדוש

ניסים גלויים

בדיקת מחלות והתפוצה
אם לא נבדקו ביד
החברים והמחזיקים

החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה
יש ללמוד כל יום את השיעור היומי בחומש, תהלים, ותנאי.

הוראת מלך המשיח
שהצליח אלפיים:

לרקוד עוד לפני הנס

ר' מענדל קירשנזפט

**סביב מקום הנפילה
ניצבו בנייני מגורים
שבהם משפחות
וילדים, אך באותם
רגעים איש לא היה
בחוץ. גם אמבולנס
שעמד בסמוך נפגע
מרסיסים ומכדוריות
מתכת שחדרו לגופו**

לפגוע בו ישירות. הוא נפל בחניה שמתחת למפלס הכביש, סמוך לקיר.

אש ועשן מילאו את המקום, רסיסים עפו לכל עבר ומחסן איסכורית שהיה בזירה פשוט נעלם.

ואז התברר גודל הנס: סביב מקום הנפילה ניצבו בנייני מגורים שבהם משפחות וילדים, אך באותם רגעים איש לא היה בחוץ. גם אמבולנס שעמד בסמוך נפגע מרסיסים ומכדוריות מתכת שחדרו לגופו. הכדוריות הגיעו עד למקום שבו היו בלוני חמצן, אך באורח ניסי הם לא נפגעו – ובכך נמנע פיצוץ שעלול היה לגרום לאסון כבד.

הרכוש ניזוק, כמה כלי רכב נפגעו ושמשות התנפצו, אך לא היה אף נפגע בנפש.

בעומדנו מול זירת ההרס נזכרתי מיד בחלום.

תפסתי את ידיהם של אחייני, ובתוך כל ההריסות התחלנו לרקוד ולשיר: "על ניסין ועל נפלאותיך..."

הנוכחים הביטו בנו בהתרגשות, ואני הרגשתי היטב: ההוראה לרקוד על הניסים ניתנה עוד קודם לכן. עכשיו רק נותר לנו לראות את הנס – ולרקוד עליו. יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד. ■

מספר הרב מענדל קירשנזפט: היה זה בתחילת חודש ניסן – חודש הניסים. באותם ימים שררה בארץ אווירה מתוחה על רקע האיום וההתקפה האיראנית, והתחושה של ניסים והשגחה פרטית ליוותה רבים בכל רגע.

בשבת בצהריים, לאחר תפילת מנחה, נרדמתי וחלמתי חלום צלול ומיוחד.

בחלומי אני נמצא באולם ענק, המלא בהמוני אנשים. בראש האולם יושב הרבי שליט"א מלך המשיח ליד שולחן המכוסה במפה לבנה, כפי שנראה ביחידות כללית. הרבי שליט"א מלך המשיח מבקש למסור דבר מה למזכיר, הרב לייבל גרונר. הרב גרונר עולה עם ברכיו על השולחן ומתכוף כדי לשמוע, ואז הרבי שליט"א מלך המשיח אומר לו: "צריך לרקוד על הניסים!"

ברגע אחד פורץ האולם כולו בריקודים סוערים. מעגלים של אנשים רוקדים יחד – חסידים לצד יהודים מכל החוגים, כולם מאוחדים בשמחה גדולה.

אלא שאז מופיע אחד הנוכחים ומהסה את הריקודים: "נא לשבת! יש כעת פאנל ואירוע, נא לא להרוס את התוכנית". הקהל מתחיל להתיישב, אבל אני קורא לעבר כולם: "חב"ר, יש פה הוראה ישירה מהרבי שליט"א מלך המשיח – לרקוד!"

אני מתחיל למחוא כפיים ולשיר "עוצו עצה ותופר", והריקודים מתחדשים בכל עוז. אותו אחד מנסה להרגיע אותי, אך השמחה גוברת.

כשקמתי מהשינה, נשארתי עם תחושה חזקה שהחלום נושא מסר ברור. באותה תקופה נזכרתי בדברי הרבי שליט"א מלך המשיח על הניסים ובקריאה לפרסם אותם ולהודות עליהם. הרגשתי שעלינו פשוט לרקוד על הניסים.

שבוע לאחר מכן הגיעה ההזדמנות להבין עד כמה הדברים היו מוחשיים.

נסעתי עם רעייתי וארבעה מאחייני, אותם היינו צריכים להעביר מבית הוריי בניצן לביתם בצפת. כאשר האוטובוס הגיע לחלק הדורי של העיר צפת, ברחוב צה"ל, נשמעה לפתע אזעקה עולה ויורדת. הנהג עצר מיד בצד הדרך והורה לכולנו לרדת ולחפש מחסה.

ירדנו מהאוטובוס. בתוך שניות נשמעה שריקה חדה, ואז – פיצוץ אדי.

טיל נפל במרחק של כעשרים מטרים בלבד מאיתנו. האוטובוס נעצר בדיוק בזמן. עוד כמה שניות של נסיעה, והטיל היה עלול

הלכות יום כיפור

כפרות: בערב יום הכיפורים נוהגים לקחת תרנגול ולשחוט אותו באשמורת הבוקר, מכיוון שבשעה זו גובר בעולם חוט של חסד. הגברים עושים את הכפרה בתרנגול זכר, והנשים בתרנגולת נקבה. יש הנוהגים לעשות את ה'כפרות' בנתינת כסף לצדקה.

תפילת שחרית של ערב יום הכיפורים: אין אומרים תחנון. כמו כן לא אומרים בתפילת שחרית 'מזמור לתודה', ו'אבינו מלכנו'. לאחר התפילה נהוג לבקש 'לעקאח' (עוגת דבש) וגם לאכול ממנו.

סעודות ערב יום הכיפורים: מצוה לאכול בערב יום הכיפורים, ולהרבות בסעודה. אך אין לאכול שומים, ביצים ושומשומים כל היום, ובסעודה המפסקת גם אין אוכלים חלב וחמאה. טובלים פרוסת המוציא בדבש, אבל על השולחן שמים גם מלח.

טבילה: נוהגים לטבול במקווה לפני יום הכיפורים, כדי להיטהר לקראת היום הקדוש. והמנהג הוא שטובלים שלוש פעמים: בבוקר, לאחר המלקות ולפני תפילת מנחה, ולאחר הסעודה המפסקת.

צדקה: בכל ימי החול של עשרת ימי תשובה מרבים בנתינת צדקה, בערב יום הכיפורים מרבים בצדקה באופן מיוחד, ובפרט לפני תפילת מנחה, וכך אמר הבעל שם טוב: "מצלילי המטבעות הנשמעים בקערות האוספים לצדקה, מתפרדים המקטרגים".

ברכת הבנים: לפני כניסת החג, האב מברך את בניו ובנותיו ב"ברכת הבנים" (הרבי מלך המשיח שליט"א מברך בנוסח ברכת הכהנים).

הדלקת נרות: מצוה להדליק נרות לכבוד יום הכיפורים כמו שמדליקים לכבוד שבת, משום כבוד היום, ובברכה. נשים נוהגות לבדך 'שהחיינו' בזמן הדלקת הנרות. וצריכות לחלוץ נעליים לפני הדלקת הנרות, מכיוון שקבלו על עצמן את קדושת היום.

מצות וידוי: יום זה הוא יום הסליחה והכפרה, כפי שנאמר "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו".

איסור עשיית מלאכה וחמשת העינויים: מצות עשה לשבות ביום הכיפורים מכל מלאכה, וכן לא לאכול ולא לשותות. אסור לרחוץ, ללבוש נעלי עור, ולקיים יחסים.

כל נדרי: בפתיחת סדר תפילות יום הכיפורים מתירים להתפלל עם העבריינים, ואחר כך אומרים "כל נדרי", כדי להתנות על כל הנדרים שידורו בשנה הבאה שיהיו בטלים. גם מי שקשה לו להגיע לבית הכנסת לכל התפילות, צריך להשתדל להגיע לפחות לתפילת כל נדרי ותפילת נעילה.

לאחר תפילת ערבית נוהגים לומר את כל ספר התהלים.

יזכור: לאחר קריאת התורה של יום הכיפורים, נוהגים להתפלל על נשמות הנפטרים, ולקשר זאת עם החלטה לתת צדקה בעבורם.

סדר עבודה: בתפילת מוסף אומרים את סדר עבודת יום הכיפורים, מפני שאמירת סדר הקרבנות נחשבת כהקרבת הקרבנות בפועל, וכן נוהגים לכרוך בסדר העבודה שבתפילת מוסף.

תפילת נעילה: תפילת נעילה נחשבת כעיקר התפילות, ומטעם זה פותחים את ארון הקודש למשך כל התפילה, ובכל המקומות בתפלה שבהם מבקשים בלשון 'כתיבה', בתפילת נעילה מבקשים בלשון 'חתימה', מפני שאז הוא זמן חיתום הדין.

הבדלה וקידוש לבנה: במוצאי יום כיפור מאחלים "חג שמח", נוטלים ידיים, מבדילים על נר ששבת, ולאחר מכן נוהגים לעשות קידוש לבנה. במוצאי יום כיפור מתעסקים בבניית הסוכה או לומדים מעט מהלכות סוכה. ■

המטה להצלת העם והארץ ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בענייני שלמות הארץ

מעלימים את הנס של מלחמת יום כיפור

ולמרות כל זאת, מעלימים מעם ישראל את האמת ולא מספרים להם שהניצחון היה נס גמור, אפילו שכולם יודעים מזה, מכיון שהחיילים ראו את זה בעיניהם ואחר כך סיפרו את זה לכולם. והסיבה שמעלימים את זה היא, כיון שנס זה סותר ל"כוחי ועוצם ידי".

(משיחת שבת פרשת תולדות תשל"ד - בלתי מוגה)

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

ח' - י"ד תשרי

פרק אחד ליום	שלושה פרקים ליום	יום שישיר
הל' אישות. פרק כג.	הל' טומאת אוכלין. פרק טז. הל' כלים. פרק א-ב.	יום שישיר
פרק כד.	פרק ג-ה.	שבת קודש
פרק כה.	פרק ו-ח.	יום ראשון
הלכות גירושין. פרק א.	פרק ט-יא.	יום שני
פרק ב.	פרק יב-יד.	יום שלישי
פרק ג.	פרק טו-יז.	יום רביעי
פרק ד.	פרק יח-כ.	יום חמישי

מהפכת ההנגשה של הבית השלישי

צעד אחר צעד

במהלך חיפושיו מצא הרב כהן את הספר "משכני עליון" שחיבר הרמח"ל, המתאר את עניינו ומהותו של הבית השלישי. על מחברו, יש לציין, כותב הרבי שליט"א מלך המשיח כי יש לפרסם לא רק את היותו חוקר ובעל מוסר אלא גם את עסקו בפנימיות התורה ובקבלה – דבר הנעשה בידי הרב כהן בצורה מיטבית

"החיבור הזה", הוא מסביר, "התגלה לפני כמה עשרות שנים בודדות. בית המקדש העתידי מתואר בו לא רק מבחינה טכנית אלא גם מבחינה רוחנית-קבלית. מהלימוד ב"משכני עליון" התחלתי להיכנס לעומק הנושא, וככל שהעמקתי – הרגשתי כיצד שהקב"ה מוביל אותי צעד אחר צעד אל המקצוע היחיד בתורה שאין עליו פירוש שלם: בית המקדש השלישי".

עוסקים בבנינו

את לימודו העלה הרב כהן על הכתב והוציא לאור כספר, עם ביאורים ודיוקים המאירים את נושא הבית השלישי בצורה בהירה ומסודרת. "בהתחלה רציתי להדפיס רק שני עותקים מהספר הראשון, ולמעשה הדפסתי 2000 ספרים שכולם אזלו במהירות. מאז יצאו לאור כבר חמישה כרכים, עם מאות ואלפי לומדים כולל בדרך הדיגיטלית".

הרב כהן מזמין כל יהודי לעסוק בבניין בית המקדש על ידי לימוד תורת הבית השלישי, בספרים, בהמחשות ובסרטוני ההסברה הזמינים באתר המכון. "המטרה היא" הוא מסכם, "להנגיש את סודות הבית השלישי, להראות את יופיו הרוחני והמעשי ולקרב את הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי לימוד אמיתי ומעמיק. בקרב ממש!".

סודות הבית השלישי מתגלים. מכון "לשכנו תדרשו"

מכון "לשכנו תדרשו" – בית המקדש השלישי שמאחוריו עומד הרב כהן הינו מעצמה אדירה של לימוד, חקר והפצת נושא מופלא – בניין בית המקדש

אנימציה והסברה, שיעורים מוסרטים, גלריית איורים ותרשימים ואף את כל ספרי המכון להורדה. עלות הפקת התכנים האיכותיים תוצרת המכון עולה על עשרות אלפי שקלים(!), ועם זאת – הכל זמין לצפייה והורדה ללא כל עלות.

המנוע מאחורי הפרויקט האגדי הזה הוא המשיכה העזה והבלתי מוסברת של ר' יצחק חי לנושא. "ככל שלמדתי והעמקתי בנושא המקדש התקדמתי עוד ועוד, עד שהגעתי אל נבואת יחזקאל המתאר את צורת בית המקדש השלישי. רציתי להעמיק בלימוד הנושא אך לא מצאתי אף ספר מקיף בצורה מסודרת את הנושא המהותי הזה".

בצעדים איטיים עלה יצחק חי כהן, אברך בן 37, את מדריגות ביתו – לראשונה מזה תקופת התאוששות ארוכה וממושכת, לאחר ניתוח ראש סבוכ שערב בחסדי שמים בהצלחה. הבעיה הרפואית, שהותירה אחריה פגיעה ביכולת הזכרון, ברהיטות הדיבור ובתנועת ידו הימנית, ניכרה על כל כולו בשעה שנכנס אל הבית החמים – ועיניו נתקלו בפסוק שקישט את משקוף הכניסה: "אם אשכח ירושלים, תשכח ימיני. תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי".

מאותו הרגע חדרה למוחו ההבנה כי עליו לשוב ללימוד התורה ביתר שאת, ובעיקר – לשוב ולזכור את ירושלים, להעמיק בנושא צורתו ועבודותו של בית המקדש בכלל ושל הבית השלישי בפרט.

"ניסיתי לחזור לצורת הלימוד שהכרתי לפני כן", מספר הרב יצחק חי כהן, "אך זכרוני פשוט בגד בי. הבנתי שאצטרך להתחיל ללמוד הכל מהתחלה, ובהשגחה פרטית התחלתי בלימוד דווקא במסכת זבחים – העוסקת בתורת קרבנות המקדש. הלימוד היה זר לי לחלוטין אבל פשוט נמשכת, והחלטתי להיכנס אל עומק הנושא".

סדרת פאר במדף הספרים

מכון "לשכנו תדרשו" – בית המקדש השלישי שמאחוריו עומד הרב כהן הינו מעצמה אדירה של לימוד, חקר והפצת נושא נעלם ומופלא – בניין בית המקדש השלישי. באגף ההוצאה לאור של המכון עומדת בגאון סדרת הספרים הערוכה היטב המקיפה את כל נושאי הבית השלישי, בהידור מאיר עינים הפותח את הלב, שרכשה לה בצדק מקום של כבוד במדף ספרי תורת הבית.

לצד סדרת הספרים מפעיל המכון אתר ייחודי עם כל תורת הבית השלישי, הכולל המחשות, סרטוני

נכס בארון הספרים. סדרת ספרי המכון

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

השתתף בהפצה וקבל מוצרים

052-2234477 לפרטים נוספים

עצה והדרכה

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

דור שרואה את הניסים

בכלל כל אחד מדורנו שזכו שהשם יתברך הציל אותם ובפרט אלו שראו נסים בפועל ממש שהשם יתברך הוביל אותם מהמדינה הקודמת והנהיג אותם דרך מדינות וגבולות שונים וסוף כל סוף הביא אותם בשלמות למדינה רגועה, הרי זו ההוכחה הטובה ביותר שהשם יתברך רוצה לשמור אותם, וכאשר רק יעשו כלים מתאימים בודאי יתן להם השם יתברך את המצטרך להם ובפרט ילדים בריאים, שזוהי אחת המצוות הראשונות והעיקריות של התורה הקדושה והאוויר העיקרי בפרט שיהודים מייחלים לו.

(אגרות קודש חלק ח עמוד רעג – תרגום)

הצנורות לקבל את השפע

כותב אודות עניני הבית וענינים גשמיים אחרים, ואינו מזכיר כלל אודות השתתפותו בלימוד השתתפות בהתוועדות חסידיית וכדומה, שרק אלו הם הצנורות דרכם מקבלים ברכה והצלחה במה שנחוצ. וכשהצנורות הם בסדר הרי אז יש מקום לתמוה מדוע ההשפעה אינה כפי שרוצים, אבל כאשר מצפים רק להשפעה ללא השגחה על הצנורות, הרי מהי התמיהה אז?!

מובן מאליו שכאן לא חשובה הכתיבה על זה אלא העיקר שיהי' המעשה בפועל ממש להוסיף אומץ בתורה ומצוות כדרישת תורתנו הק' שאז השם יתברך נותן ובטח יוסיף ברכה והצלחה.

(אגרות קודש חלק ח עמוד רס – תרגום)